

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Fkf.81/2016/17. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év november hó 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A közfeladatot ellátó személy sérelmére elkövetett emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt fk. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2016. év január hó 12. napján kelt - helyesen - 8.Fk.941/2014/114. számú ítéletét fk. I.r. vádlott és fk. III.r. vádlottak tekintetében **megváltoztatja**.

Fk. I.r. vádlott terhére rótt testi sértés büntette kísérletének anyagi jogi megjelölése helyesen Btk.164.§ (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat,

a társtettesként, folytatólagosan elkövetett testi sértés büntette kísérletének anyagi jogi megjelölése helyesen Btk.164.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat.

A vele szemben halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés tartamát 4 (négy) év 6 (hat) hónapra súlyosítja.

A közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

I.r. vádlott a szabadságvesztés büntetésből **legkorábban** annak 2/3 részének kitöltését **követő napon** bocsátható feltételes szabadságra.

Fk. III.r. vádlott terhére rótt cselekményt társtettesként elkövetett testi sértés büntette kísérletének (1978. évi IV. törvény 170.§ (1), (2) és (3) bekezdés) minősíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét fk. I.r. és fk. III.r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 48.920,- (negyvennyolcezer-kilencszázhusz) Ft bűnügyi költségből fk. I.r. vádlott 27.160,- (huszonhétezer-egyszázhatvan) Ft-ot, fk. III.r. vádlott 21.760,- (huszonegyezer-hétszázhatvan) Ft-ot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az alapeljárásban a Fővárosi Törvényszék a 2014. február 14. napján kelt 31.Fk.1518/2012/106. számú ítéletével fk. I.r. vádlott bűnösségét 2 rb. a 2012. évi C. törvény 311.§-ába ütköző, figyelemmel a 310.§ (1) bekezdés c./ pontjára, illetve a (2) bekezdés I. és III. fordulatra, közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében, 1 rb. a 2012. évi C. törvény 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntetében és a 2012. évi C. törvény 195.§-ába ütköző a Btk.6.§ (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett kényszerítés büntetében, mint társtettes,

fk. II.r. vádlott bűnösségét 2 rb. a 2012. évi C. törvény 311.§-ába ütköző, figyelemmel a 310.§ (1) bekezdés c./ pontjára, illetve a (2) bekezdés I. és III. fordulatra, közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében, mint bűnsegéd, 1 rb. a 2012. évi C. törvény 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntetében, mint bűnsegéd,

fk. III.r. vádlott bűnösségét 2 rb. a 2012. évi C. törvény 311.§-ába ütköző, figyelemmel a 310.§ (1) bekezdés c./ pontjára, illetve a (2) bekezdés I. és III. fordulatra, közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében, mint bűnsegéd, 1 rb. a 2012. évi C. törvény 164.§ (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntetében, mint bűnsegéd, a 2012. évi C. törvény 195.§-ába ütköző a Btk.6.§ (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett kényszerítés büntetében, mint társtettes állapította meg.

A törvényszék ezért fk. I.r. vádlottat 3 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapította, hogy a szabadságvesztést fiatalkorúak börtönében kell végrehajtani.

Fk. II.r. vádlottat 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, a szabadságvesztést fiatalkorúak fogházában rendelte végrehajtani.

Fk. III.r. vádlottat 2 év 4 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztést fiatalkorúak börtönében kell végrehajtani.

Megállapította, hogy mindhárom vádlott legkorábban a velük szemben kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Fk. IV.r. vádlottat az ellene 2 rb. az 1978. évi IV. törvény 230.§-ába ütköző, figyelemmel a 229.§ (1) és (2) bekezdésére a bűnsegédként elkövetett közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette és 1 rb. az 1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett testi sértés büntetének kísérlete miatt emelt vád alól,

fk. V.r. vádlottat az ellene az 1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés, illetve (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntetének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére fellebbezést jelentett be, fk. I.r., Fk. II.r. és fk. III.r. vádlottak vonatkozásában cselekményeik súlyosabb minősítése és súlyosabb büntetés kiszabása, fk. IV.r. és fk. V.r. vádlottakkal szemben bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

A vádlottak és védőik az ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2014. május 26. napján kelt 7.Fkf.92/2014/11. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta a következők szerint.

Fk. II.r. vádlott cselekményeit 2 rb. bűnsegédként elkövetett közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettének (1978. évi IV. törvény 229.§ (1), (2) bekezdés, 230.§ (1) bekezdés), valamint 1 rb. bűnsegédként elkövetett testi sértés büntettének (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés) minősítette. E vádlottat 1 (egy) év 6 (hat) hónap fiatakorúak fogházára ítélte. A feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezést mellőzte.

Fk. I.r., fk. III.r., valamint fk. V.r. vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és e vádlottak esetében az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság fenti ítéletében foglalt változtatással a Fővárosi Törvényszék 31.Fk.1518/2012/106. számú ítélete fk. II.r. és fk. IV.r. vádlottak esetében 2014. május 26. napján jogerőre emelkedett és fk. II.r. vádlottal szemben végrehajthatóvá vált.

A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék a 2016. január 12. napján kelt - helyesen - 8.Fk.941/2014/114. számú ítéletében

fk. I.r. vádlott bűnösségét testi sértés büntettének kísérletében (Btk.164.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés), folytatólagosan elkövetett testi sértés büntettének kísérletében mint társtettes (Btk.164.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés, (8) bekezdés), 2 rb. közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettében (Btk.311.§, 310.§ (1) bekezdés c./ pont, (2) bekezdés I. és III. fordulat) és testi sértés büntettének kísérletében (Btk.164.§ (1), (3) bekezdés) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 3 év 6 hónap fiatakorúak börtönében végrehajtható szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetésből annak kétharmad részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Fk. II.r. vádlott bűnösségét testi sértés büntettének kísérletében mint bűnsegéd (Btk.164.§ (1), (3) bekezdés, (8) bekezdés), folytatólagosan elkövetett testi sértés büntettének kísérletében mint társtettes (Btk.164.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés, (8) bekezdés), 2 rb. közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettében mint bűnsegéd (Btk.311.§, 310.§ (1) bekezdés c./ pont, (2) bekezdés) és testi sértés büntettének kísérletében mint bűnsegéd (Btk.164.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 3 év fiatakorúak börtönében végrehajtható szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetésből annak kétharmad részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Fk. III.r. vádlott bűnösségét testi sértés büntettének kísérletében mint társtettes (Btk.164.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés és (6) bekezdés a./ pont) állapította meg. A törvényszék ezért 100 óra fizikai munkakörben végrehajtható közérdekű munka büntetésre ítélte. Figyelmeztette, hogy amennyiben fk. III.r. vádlott munkakötelezettségének önként nem tesz eleget, a közérdekű munkát, illetve annak hátralévő részét fogházban végrehajtható szabadságvesztés büntetésre kell átváltoztatni úgy, hogy hat óra közérdekű munkának egy napi szabadságvesztés felel meg.

Határozott a bíróság a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére, fk. I.r. és fk. II.r. vádlott esetében eltérő minősítés és büntetésük súlyosítása, fk. III.r. vádlott esetében a büntetés súlyosítása céljából fellebbezett.

Fk. I.r. és fk. II.r. vádlottak és védőik enyhítés érdekében fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.141/2016/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint a tényállás III/2. pontjában nincs adat annak megállapítására, hogy az elkövetéshez használt ollót fk. II. r. vádlott adta át vádlott társának. Sértett1 sérülésének keletkezési mechanizmusára tett ítéleti megállapítás ugyancsak téves, miután az orvosszakértői vélemény alapján az ollóval kis erővel leadott szúrásra vonható ténybeli következtetés.

Indítványozta a tényállás pontosítását, amely valamennyi ügyészi vádmódosítás feltüntetésével is kiegészítésre szorul.

A vádlottak terhére rótt bűncselekmények jogi minősítését fk. I.r. és II.r. vádlottak esetében a sértett2 és sértett3 sértettek sérelmére elkövetett cselekményük tekintetében tévesnek találta. A vádlottak a szívbeteg sértett2-t a nyakára hurkolt köntös kötéssel úgy húzták fel, hogy a lába kissé elemelkedett a talajtól, csak akkor engedték vissza, illetve engedtek a szorításon, amikor szédülni kezdett. Ezt a cselekményt három alkalommal ismételték meg, tisztában voltak a nyaki erek és a légút elzárásának lehetséges következményével. Belenyugodtak abba, hogy a sértett halála is bekövetkezhet, ennek elmaradása nem a tartós leszorítás hiányának, hanem a véletlennek volt köszönhető. Cselekményük ezért nem testi sértés, hanem emberölés büntetnének kísérleteként értékelendő.

Sértett3 sérelmére elkövetett bűncselekmény esetében az I.r. és II.r. vádlottak mind a szökés, mind az ölés végrehajtási módját és az ahhoz használt eszközt előre megbeszélték. Fk. I.r. vádlott tudatában volt annak, hogy szúrása akár a sértett halálát is okozhatja a nyakra leadott nagy erejű szúrásával. E sértett sérelmére sem testi sértés, hanem emberölés kísérlete történt, előre kitervelten és közfeladatot ellátó személy sérelmére.

A súlyosabb jogi minősítésre figyelemmel az I. és II.r. vádlottak büntetése törvénysértően enyhe, de fk. III.r. vádlott esetében sem arányos az alkalmazott joghátrány.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét változtassa meg akként, hogy az I. és II.r. vádlottak által sértett3 sérelmére elkövetett, testi sértés büntetnének kísérleteként (Btk.164.§ (1), (3), (8) bekezdés) és 1 rb. közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetéként (Btk.311.§, 310.§ (1) bekezdés c./ pont, (2) bekezdés I. és III. fordulat) minősített bűncselekményeket - figyelemmel a sértett2 sérelmére elkövetett zsinegelésre is - egységesen több ember sérelmére, részben előre kitervelten, részben közfeladatot ellátó személy sérelmére elkövetett emberölés büntetnének kísérleteként (Btk.160.§ (1), (2) bekezdés a./, e./ f./ pontok) minősítse, amelyet a II.. vádlott részben mint társtettes, részben mint bűnsegéd követett el. A velük szemben kiszabott börtönbüntetések tartamát emelje fel, továbbá a III.r. vádlott büntetését fk. fogházra súlyosítsa. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú eljárás során fk. II.r. vádlott édesanyja telefonon bejelentette, hogy fia 2016. július 6. napján a Sopronkőhidai Fegyház és Börtönben elhalálozott. A Fővárosi Ítéltábla haladéktalanul

intézkedett a halotti anyakönyvi kivonat beszerzéséről. A Sopron Polgármesteri Hivatal által megküldött ASZHAL-00008278-2016. EAK ügyazonosító számú halotti anyakönyvi kivonat tanúsítása szerint II. r. vádlott 2016. július 6. napján Sopronban elhunyt.

Fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2016. október 25. napján kelt 2.Fkf.81/2016/14. számú végzésével fk. II.r. vádlott tekintetében a Fővárosi Törvényszék 2016. január 12. napján kelt 8.Fk.941/2014/114. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és vele szemben az eljárást megszüntette. (Btk.25.§ a./ pont, Be.373.§ (1) bekezdés I/a. pont)

A nyilvános ülésen fk. I.r. vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, míg a más ügyben előzetes letartóztatásban lévő fk. III.r. vádlott bejelentette, hogy azon nem kíván részt venni. Távolmaradásuk a nyilvános ülés megtartását nem akadályozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője felszólalásában fk. II.r. vádlott halálára tekintettel a rá vonatkozó indítványát mellőzte. Egyebekben az átiratban foglaltakat mindenben fenntartotta és annak megfelelő indítványt tett.

Fk. I.r. vádlott védője a büntetés enyhítése iránti perorvoslatát fenntartotta. Álláspontja szerint a törvényszék ítélete megalapozott, indokolása meggyőző és a jogi minősítés is helytálló. Kiemelte, hogy az intézeten belül kialakult erőszak miatt a nevelők ellen is vizsgálat indult, zűrzavaros helyzetben történtek a cselekmények. Védence ebben a környezetben fordult a nevelők ellen, mert szökni akartak. Társát a beismerése szerint bántalmazta, de egyik esetben sem élet elleni cselekmény valósult meg. A jogi minősítés helybenhagyása mellett a büntetés mérséklését kérte a hat év időmúlásra hivatkozva, amely körülmény a fiatakorúaknál nyomatékosabb súllyal bír.

Fk. III.r. vádlott védője az enyhítés iránti perorvoslat fenntartására utalva azt hangsúlyozta, hogy a fiatakorú vádlott konkrét cselekvősege és következménye nem volt feltárható. A sértett arcán csak véraláfutás keletkezett, a súlyos testi sértés kísérlete nem bizonyítható. Indítványozta a közérdekű munka helyett intézkedés alkalmazását.

A fellebbezések közül az ügyészi fellebbezés részben alapos a következők szerint.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság fk. I.r. és fk. III.r. vádlott tekintetében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást.

A terhükre szóló ügyészi fellebbezés mellett fk. I.r. vádlott és védője enyhítésért fellebbeztek, fk. III.r. vádlott és védője tudomásul vették az elsőfokú ítéletet. A védői perorvoslat nyilvános ülésen elhangzott fenntartása ezáltal tévedésen alapul, mindez azonban nem zárja ki a felszólalásában foglalt indítványának megtételét.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a megismételt eljárásban megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le eljárását. Ennek során a Fővárosi Ítéltábla 7.Fkf.92/2014/11. számú határozatában foglalt előírásokat is maradéktalanul teljesítette. Az alapeljárásban történt felülbírálat a sértett² sérelmére elkövetett cselekményekre vonatkozó tényállást találta megalapozatlannak, így a részletes bizonyítás megismétlése ennek teljesszűrt felderítését célozta.

A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék újól meg hallgatta sértett²-t, valamennyi korábbi vallomását elé tárta, őt azokra nyilatkoztatta. Megidézte és meg hallgatta továbbá az ügyben eljáró igazságügyi orvosszakértőket és tisztázta a felvetett egyéb körülményeket is.

Sértett¹ és sértett³ tekintetében a bizonyítási eljárást ugyancsak a perrendi szabályok és lehetőségek szerint folytatta le.

A megismételt eljárásban teljesített bizonyításról a Fővárosi Törvényszék ítélete indokolásában az iratoknak megfelelő tartalommal számot adott, a bizonyítékok értékelése során logikai hibát nem vétett.

Sértett² a nyomozás során és a bírósági eljárásokban is következetesen, változtatás nélkül számolt be az őt ért bántalmazások különböző módjairól, azok részleteiről és az abban résztvevő személyekről. Előadása kapcsán lényeges annak hangsúlyozása, hogy sérelmeiről egyformán nyilatkozott, a bántalmazások módját nem nagyította fel. A részleteket illetően sem terhelte túlzónak tűnő módon az őt bántalmazókat, inkább mellettük szólt, nem kívánta a büntetésüket sem. Szavahihetősége nem kérdőjelezhető meg, így a Fővárosi Törvényszék alappal vetette el fk. I. r. és fk. III. r. vádlottak egyes cselekmények tagadásában megnyilvánuló védekezését.

A Fővárosi Törvényszék ítéletében foglalt III/1. és 2. pontjaiban foglalt tényállás nagyrészt megalapozott, egyébként a történeti tényállást lényegében a perorvoslatok sem támadták.

A Fővárosi Ítélet tábla azonban a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján, az iratok tartalma szerint szükségesnek látta kiegészíteni, illetve pontosítani a tényállást egyrészt az ügyészi fellebbezésben hivatkozott vád feltüntetésével, másrészt néhány ponton a vádlotti cselekvéseket illetően a következőkkel:

- Az ítélet 4. oldal 3. bekezdését követően az ügyész a perbeszédében az 1978. évi IV. törvény alkalmazásával a jogi minősítéseket I.r. vádlott tekintetében az alábbiak szerint tartotta fenn:

1 rb. több ember sérelmére, részben előre kitervelten, részben közfeladatot ellátó személy sérelmére elkövetett emberölés büntette kísérlete (sértett² „zsinegelése” és sértett³ nyakon szúrása tekintetében),

1 rb. folytatólagosan elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete (az élet elleni bűncselekmény kísérletén felül sértett² sérelmére külön indítványozta értékelni a kézzel, lábbal, majd eszközzel bántalmazást, végbelébe partvisnyél dugást... stb.), mint társtettes,

1 rb. csoportosan elkövetett közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette (sértett¹ sérelmére),

1 rb. súlyos testi sértés büntettének kísérlete (sértett¹ sérelmére elkövetett bántalmazás).

A III.r. vádlottat változatlanul aljas indokból elkövetett testi sértés büntettének kísérletével vádolta, mint társtettet (sértett² tekintetében).

- A vádlottak személyi körülményei között fk. I.r. és fk. III.r. vádlott tekintetében a büntetett előéletük megállapítása helyett azt rögzíti, hogy a cselekmények elkövetésekor büntetlen

előéletűek voltak, de ellenük már büntető eljárások voltak folyamatban. Megjegyzendő, hogy utóbbi tény a büntetés kiszabásánál irányadó körülmények között az elsőfokú bíróság már helyesen értékelte.

- Az ítélet 8. oldal 2. bekezdésének utolsó két mondatát mellőzi. Helyette azt állapítja meg, hogy fk. I.r. vádlott 2-3 esetben húzta meg a köntös kötelét. Ennek során volt olyan alkalom, hogy sértett2-nél légszomj alakult ki. Az I.r. vádlott esetenként nem azért engedett a kötélen húzásán, mert a sértett szédülését észlelte. A zuhanytálca és a szomszédos WC között tömör fal volt, a sértett reakcióit így nem észlelhette, a sértett bármilyen jelzésére semmilyen adat nem merült fel.
- Az ítélet 8. oldalán a 2. tényállási pont első bekezdés utolsó mondatát - „elhatározták azt is, hogy ennek érdekében a nevelőket egy ollóval le fogják szúrni” -, továbbá a következő bekezdés utolsó mondatát - „II. r. vádlott a támadás sikere érdekében a nála levő ollót átadta I. r. vádlottnak” - mellőzi, miután ezekre a tényekre kétséget kizáró bizonyíték nem merült fel.
- Az ítélet 9. oldal 5. bekezdésében a „A szúrás következtében a gége ürtere minimális mértékben megnyílt” mondatrészt mellőzi, helyette azt rögzíti, miszerint az adott területen a nyaki lágyrészek között minimális levegőgyülem alakult ki, amelynek eredete egyértelműen nem volt megállapítható. A mondat folytatásában azt, hogy a légső azonban ténylegesen nem nyílt meg, a törvényszék már helyesen rögzítette.

Az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint szakértői bizonyossággal nem állapítható meg az Országos Mentőszolgálat által diagnosztizált gége ürtér megnyílása, azt a szakirányú vizsgálat is kizárta. Ehhez képest mellőzni kellett az ítélet 25. oldalának 2. bekezdésében foglalt indokolást is.

Az előzőekben írt kiegészítésekkel és pontosításokkal a tényállás már minden tekintetben megalapozottá vált, így az a felülbírálat során irányadó volt.

A Fővárosi Törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményeik jogi minősítése során sem tévedett.

A Fővárosi Törvényszék a Btk.2.§-ára figyelemmel helyesen alkalmazta fk. I.r. vádlott esetében az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezéseit, III.r. vádlott esetében az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvényben foglaltakat. Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában a két törvény vonatkozó szabályait összevetette és helytállóan állapította meg az egyes vádlottakra vonatkozó enyhébb elbírálás lehetőségét.

Ugyanakkor I.r. vádlott tekintetében a jogi minősítés pontatlan az életveszélyt okozó testi sértés büntetteinél feltüntetett anyagi jogi rendelkezés esetében.

A III.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény jogi minősítését a helyes jogi indokolással szemben az ítélet rendelkező részében tévesen nem az 1978. évi IV. törvény, hanem a Btk. szerint jelölte meg.

Mindezek előrevetését követően szükséges annak megokolása, hogy a Fővárosi Ítéltábla az ügyészi fellebbezés eltérő, súlyosabb minősítést igénylő tartalmával nem értett egyet.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség érvelése szerint fk. I.r. vádlott sértett² és sértett³ sérelmére élet elleni bűncselekményt valósított meg.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint - hasonlóan az alapeljárásban megindokolt jogi minősítéshez - a megismételt eljárásban is helyesen döntött a Fővárosi Törvényszék, amikor fk. I.r. vádlott valamennyi bűnös magatartását testi épség elleni bűncselekményekként minősítette.

A tényállás III/1. pontjában sértett² esetében megállapítható, hogy a nyakon átvetett kötélt általánosságban alkalmas a nyaki erek leszorítására, ezáltal a fulladás előidézésére. Az adott esetben a vádlottak a sértett² sérelmére különböző módokon és időpontokban történt bántalmazások sorát folytatták a fürdőben. A sértett nyakára tett köntöskötél alá törölközőt csavartak, hogy cselekményüknek ne maradjon külsérelmi nyoma, még véraláfutás se keletkezzen. Két-három esetben úgy húzták meg az elválasztó falon átvetett kötelet, hogy a sértett lába egyszer sem emelkedett el a talajtól, a sértett előadása szerint nem ájult el, jöllehet légszomja keletkezett. Ezek a húzások tehát igen rövid ideig tartottak és olyan erejűek voltak, hogy a teljes testét nem emelték el a földtől. Semmi és senki nem akadályozta őket, hogy a sértettet a nyakára tett köntöskötéllel teljesen felhúzzák és így tartsák hosszabb ideig, ha meg akarták volna őt ölni, vagy a halála bekövetkezésébe belenyugodtak. Ezzel szemben a 2-3 meghúzás után önként abbahagyták cselekményüket. Az elkövetés módja és körülményei azt támasztják alá, hogy a vádlottak ilyen megfélemlítő, elvetemült módon mintegy szórakoztak a sértett általuk kitalált kiszolgáltatott helyzetén.

A Fővárosi Ítéltábla ezért nem osztotta azt az ügyészi álláspontot, hogy sértett² sérelmére élet elleni bűncselekményt hajtottak végre. Ugyanakkor ez a magatartás még ilyen módon is alkalmas volt életveszély kialakulására, amely esetleges eredmény bekövetkezése iránt fk. I.r. vádlott nem vitásan közömbösséget tanúsított.

A tényállás III/2. pontjában foglalt cselekménynél az ítéltábla ugyancsak nem osztotta az ügyész súlyosabb, előre kitervelt élet elleni bűncselekmény megvalósulását illető érveit.

A fiatalok vádlottak napközbeni tervezgetése egyértelműen arra irányult, hogy szökni akartak. Az abban résztvevők szervezése és a tervük megvalósításának különböző alternatívái merültek fel, hogy ennek érdekében milyen módon teszik ártalmatlanná a nevelőket. Így szóba került a leütés, széklábbal bántalmazás, megsebesítés, ezek között felmerülhetett a leszúrás is, de ez utóbbira, mint végső végrehajtási módra nem volt kellő következtetési alap. A szökés fő szervezője fk. I.r. vádlott a papírvágó ollót összezárt állapotban ököibe szorított kezében úgy tartotta, hogy annak fém része csak kissé lógott ki a kezéből. Az ily módon tartott eszközzel az elsőként megtámadott sértett¹ nevelő nyakára leadott ütése 8 napon belül gyógyuló karcot eredményezett. Ez az ütés kis erővel történt, semmi nem akadályozta fk. I.r. vádlottat sem az ütés erejében, sem az eszköz tartásában, használati módjában. A másik nevelővel, sértett³-al már az ezutáni menekülése közben, futásban találta magát szemben. Az olló tartásán nem változtatva csapott ököllel nagy erővel a nevelő nyakára, majd tovább menekült a hálósobájába felé. Az ökléből kilógó zárt ollóval leadott szúrás a nyak bőrén áthatolva okozott fél cm hosszú éles szélű szúrt sebzést, szakértőileg nem igazolható okból alakult ki a nyak lágyrészeiben a kisebb levegőgyűlem. Utóbbi okból vált 8 napon túl, kb. 2 hétre tehetően a sérülés gyógytartama. Az előzőek mellett fk. I.r. vádlott cselekmény utáni magatartása is jelentőséggel bírt, nevezetesen többször bocsánatot kért, nem akart ilyen sérülést okozni, megkövette a nevelőket. Sértett³ sérelmére elkövetett bűncselekmény minősítésénél

egyrészt az egész magatartás sorozatot folyamatában kellett értékelni. A szökési tervnél élet elleni támadás esetében már az első útjába kerülő nevelőt, sértett1-et kellett volna eltérő erővel és módon félreállítani. Sértett3 nevelő bántalmazása már visszafelé futtában, az első támadás miatti menekülés során történt. Másrészt tényként tudomásul kellett venni az igazságügyi orvosszakértő véleményezte nagy erőt és a szúrás helye folytán fennálló veszélyt, de az előző körülmények és az alanyi oldal figyelembe vétele is komoly jelentőséggel bírt az adott esetben.

A Fővárosi Ítéltábla ezért egyetértett a törvényszék álláspontjával, amely szerint nem állapítható meg, hogy fk. I.r. vádlott sértett3 sérelmére elkövetett cselekményét ölési szándék motiválta. A törvényszék helyesen hivatkozott arra, hogy önmagában az eszközből és a sérülés helyéből nem lehet ölési szándékra következtetni, ha azt az elkövetés további mozzanatai nem támasztják alá. Az ítéltábla osztotta az elsőfokú jogi indokolást tekintetben is, hogy fk. I. r. vádlott szándéka a halálos eredményre még eshetőleges formában sem állapítható meg. Szándéka sértett3 testi épségének sértésére irányult, az esetleges életveszélyes sérülés kialakulásával azonban számolnia kellett.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla fk. I.r. vádlott részéről a sértett2 és sértett3 sérelmére elkövetett bűncselekmények súlyosabb, minősített élet elleni bűncselekményként történő minősítésére nem látott kellő alapot.

Ahogy arra az ítéltábla az előzőekben már utalt, a törvényszék ítéletében foglalt jogi minősítések pontosításokat igényeltek.

Fk. I.r. vádlott terhére rótt testi sértés büntetnének kísérleténél - sértett3 sérelmére - az anyagi jogi megjelölést a Btk.164.§ (1) bekezdés és (8) bekezdés mellett annak I. fordulatával kellett pontosítani, a súlyos testi sértésre vonatkozó (2) bekezdés felhívása téves. A társtettesként, folytatólagosan elkövetett testi sértés büntetnének kísérleténél a Btk.164.§ (1) és (2) bekezdés, illetve (8) bekezdés feltüntetése mellett ugyancsak szükséges az I. fordulat megjelölése is.

Fk. III.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény jogi minősítésénél a törvényszék helyesen alkalmazta az 1978. évi IV. törvényt, a cselekmény ezért ennek megfelelően az 1978. évi IV. törvény 170.§ (1), (2) és (3) bekezdése szerint minősül.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság helytállóan vette számba a súlyosító és enyhítő körülményeket.

Fk. I.r. vádlott esetében számos nyomatékos súlyosító körülmény merült fel. Azok közül az ítéltábla kiemeli a vezető szerepét és a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát. Az adott intézetben az erőszakos fellépések gyakorlattá váltak, a büntetés-végrehajtás körülményei között az egyes idősebb, jobb fizikumú személyek szabályosan terrorizálják az újonnan bekerülteket, a gyengéket megverik, szexuálisan megalázzák. A többszörös halmazat és egyes cselekmények többszörös minősülése, sértett2 sérelmére a folytatólagos elkövetés és az abban foglalt cselekmények jellege ugyancsak jelentős súllyal szólnak az I.r. vádlott terhére.

Kétségtelen a bekövetkezett időmúlás, amely fiatalkorú elkövetőnél nyomatékosabb enyhítő hatással bír, de a Fővárosi Törvényszék által fk. I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama ennek figyelembevételével is eltúlzottan enyhe.

Az ellene szóló súlyosító körülmények száma és nyomatéka miatt a Fővárosi Ítéltábla a halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés tartamát 4 év 6 hónapra felemelte. Ennyiben az ügyésznek a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezésével egyetértett.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés, azt ekként kell feltüntetni és pontosításra szorult a törvény szövege szerint a feltételes szabadságra vonatkozó ítéleti rendelkezés is.

Fk. III.r. vádlott esetében a büntetés súlyosítását célzó ügyészi fellebbezés érveit az ítéltábla nem osztotta.

Fk. III.r. vádlott terhére rótt, mintegy 6 évvel korábban elkövetett bűncselekmény csekélyebb súlyú, kísérleti szakban rekedt, viselkedésével más problémát nem tárt fel az eljárás. Nevelési célú büntetésként a közérdekű munka arányos, annak súlyosítása nem volt indokolt, enyhítésére sem volt elfogadható indok.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság az előzőekben írtak szerint a Be.372.§ (1) bekezdése alapján változtatta meg az elsőfokú ítéletet, míg annak további törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védők közreműködése folytán felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. év november hó 8. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 8.Fk.941/2014/114. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Fkf.81/2016/17. számú ítéletében foglalt változtatással fk. I.r. és fk. III.r. vádlottakkal szemben 2016. november 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2016. év november hó 8. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Bradáné Bódi Ilona
tisztviselő